

det andet hvis børn skal afgive forklaring for retten, eller, for det tredje, på meget varme sommerdage.

Socialdemokraterne mener ikke, at der er brug for regler om, hvorvidt byretsdommere skal have kappe på, og vil derfor fremsætte et ændringsforslag, der går ud på, at den foreslåede § 56 a ikke vedtages. Jeg har efterhånden som retspolitikere mødt en del dommere, og selv om de aldrig har været i kappe, har jeg nu aldrig været i tvivl om deres myndighed, værdighed eller autoritet, når de har sagt noget. Faktisk vil jeg mene, at en god dommer er en, der virker med hele sin fremtoning, er bevidst om sit kropssprog og bruger sin stemmeføring, sin viden og hele sin person i det hele, der udgør en tillidsvækkende og respekteret og god dommer. Sådan nogle har jeg som sagt mødt mange af, selv om de ikke har været iført kappe.

Det er Socialdemokraternes opfattelse, at det ikke bare vil være fjollet at påtvinge dommerne ved byretterne at bære kappe, men at det også i nogle sammenhænge vil være uhensigtsmæssigt, eksempelvis i småsager, hvorfor vi altså stiller et ændringsforslag.

Der har været og er stadig væk en stor debat om, hvorvidt Folketinget skal blande sig i dommerens påklædning. Især er det blevet fremhævet, at reformen fra 1999, som svækkede Justitsministeriets kontrol med retterne og hvor Dommerudnævnelsesrådet blev oprettet, netop burde sikre domstolene retten til selv at afgøre den slags spørgsmål. Til det vil jeg sige, at trods reformen svækkede reformen fra 1999 under ingen omstændigheder grundlovens § 64, hvorefter domstolene er underlagt loven; hvorfor domstolenes forhold altså fortsat kan reguleres ved lov. Hele retsplejeloven er da også et eksempel på dette.

Andre har fremført, at der kan være problemer med grundlovens § 70, som omhandler diskrimination og som i essensen er det samme som den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 14, hvorefter man ikke må forskelsbehandle på baggrund af bl.a. religion, medmindre det er sagligt og proportionalt. Retten til at bære et religiøst hovedtørklæde er beskyttet i den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 9, men der kan foretages indgreb, hvis det sker af hensyn til enten den offentlige orden, den offentlige tryghed, den offentlige sundhed eller for at beskytte andres rettigheder og friheder. Der kan med andre ord ske indgreb, hvis disse opfylder et nødvendigheds-

krav, og hvis det findes egnet, nødvendigt og rimeligt.

Jeg deltog, i øvrigt sammen med flere andre herindefra, den 29. oktober i en høring om religiøse symboler, som blev afholdt af DJØF, og hvor lektor, cand. jur. ph.d. Pernille Boye Koch fra Juridisk Institut ved Syddansk Universitet gav et utrolig spændende oplæg om netop disse meget indviklede regler. Her konkluderede hun, at når formålet med loven om religiøse symboler er begrundet i for det første et ønske om, at domstolene skal fremstå som neutrale, og for det andet for at undgå, at dommerens overbevisning påvirker afgørelserne, eller for det tredje for at parterne i en retssag samt befolkningen ikke tror, at dommerens religiøse overbevisning påvirker afgørelserne, så kan man argumentere for, at reglerne går ud på at beskytte rettighederne hos dem, der er involveret i en retssag, og således varetager lovgivningen et legitimt formål.

Med udgangspunkt i dette er jeg overbevist om, at der lovmæssigt ikke er nogen problemer med loven, og rent holdningsmæssigt er jeg fuldstændig på linje med dem, der mener, at det er rettidig omhu at sørge for, at reglerne kommer nu, inden et spørgsmål om religiøse symboler i retten bliver et problem. Når Socialdemokraterne ser forskelligt på forslaget om religiøse symboler og kapperne, så skyldes det, at en dommer uden kappe ikke af nogen kan opfattes som mindre neutral end en dommer med kappe, hvorimod en dommer, der iklæder sig religiøse eller politiske symboler, når han eller hun er på dommerpodiet, af nogen uberettiget eller ej må kunne opfattes som mindre neutral end en dommer uden burka, kors, kalot eller tørklæde.

Kl. 11:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Foreløbig tak til ordføreren. Der har meldt sig to for korte bemærkninger, og den første er hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:48

Morten Østergaard (RV):

Det drejer sig om fru Karen Hækkerups bemærkning om, at man følte sig på sikker grund, i forhold til at det her jo handlede om at sikre rettighederne for dem, som var involveret i retssager. Der må man jo sige, at det udtrykkeligt fremgår af bemærkningerne, at det ikke er det, det drejer sig om, for der står meget tydeligt, at det sådan set ikke er afgørende, hvordan de personer, der sidder i retssalen, opfatter det, men hvordan det i almindelighed bliver opfattet. Der er også i dag i retsplejeloven regler, der varetager